

רבנו יוסף קארו

"משה" שואל מחבירו "יעקב":
אתה רוצה להיות "בן עולם הבא"?
אורח חיים היומי
לימוד שולחן ערוך אורח חיים
לכל השנה - עמוד אחד ליום
 "יעקב" משיבו: איזה סוג שאלה, זה ששאלת עכשיו?
 כאילו היתה שואל אותי אם אני רוצה לחיות, כאילו היה שו"ת אחרת
 איזה טיפס בעולם היה משיבו לך בשלילי?

רבנו משה אייזיק

קודם הלימוד יאמר: הנני רוצה ללמוד. כדי שיביאני הפלמוד לידי מעשה. ולידי מדות ושרות. ולידי ידיעת התורה.
 נהריני עושה לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה בשם יהו"ה ובשם אדנ"י מתנחלים יאהדונה"י
 על ידי הנעלים בקהילות וקהימו ביחודא שלים בשם כל ישראל.

סימן רעד – דיני בציעת הפת בשבת. וכו' ד' סעיפים

- א. בוצע על שתי ככרות (שלימות) שאוחזו שתיהן בידו ובוצע התחתונה. הגה: ודוקא בלילי שבת (דנרי ענמו) אבל ביום השבת או בלילי יום טוב בוצע על העליונה (כל זו והגהות מיימוני פרק ט' מהלכות מנן ומנא) והטעם הוא על דרך הקבלה:
- ב. מצוה לבצוע בשבת פרוסה גדולה שתספיק לו לכל הסעודה (ועיין לעיל סימן קס"ז):
- ג. אין המסובין רשאים לטעום עד שיטעום הבוצע ואם יש לפני כל אחד להם משנה יכולים לטעום אף על פי שעדיין לא טעם הוא:
- ד. סעודה זו ושל שחרית אי אפשר לעשותה בלא פת:

סימן רעה – דברים האסורים לעשות לאור הנר בשבת. וכו' י"ב סעיפים

- א. אין פולין (פירוש לבער את הכנים מהבגדים תרגום בערתי הקדש פליתי) ואין קורין בספר לאור הנר ואפילו אינו מוציא בפיו שמא יטה ואפילו הוא גבוה עשר קומות שאינו יכול ליגע אליו שלא חלקו חכמים בדבר ומטעם זה יש לאסור אפילו הוא בעששית או קבוע בחור שבכותל וכן בנר של שעוה:
- ב. ודוקא אחד אבל שנים קורין ביחד שאם בא האחד להטות (פירוש להטות הנר כדי שיגיע השמן לפתילה) יזכירו חברו והוא שקורין בענין אחד שאז ישגיח האחד במה שיעשה חברו אבל בשני ענינים לא. הגה: ויש אומרים דבשני ספרים אפילו בענין אחד אסור (נית יוסף) ולכן אסור לומר פיוטים בליל יום טוב שחל להיות בשבת בבית הכנסת וכן נהגו (מלכי וסמ"ט וסמ"ג והגהות):
- ג. אם יש אחר עמו אפילו אינו קורא ואומר לו תן דעתך עלי שלא אטה מותר והוא הדין אם אומר כן לאשתו:

- ד. אדם חשוב שאין דרכו בחול להטות מותר בכל גוונא:
- ה. במדורה אפילו עשרה אין קורין משום דהואיל ויושבים רחוקים זה מזה ועוד שזנבות האודים סמוכים להם אין זה מכיר כשבא חברו להבעיר ולחתות:
- ו. תינוקות של בית רבן קורין לאור הנר מפני שאימת רבן עליהם:
- ז. מותר לקרות במה מדליקין לאור הנר שהרי הוא מזכיר איסור שבת ואיך ישכח:
- ח. נוהגים לקרות בליל יום כיפור במחזורים מפני שאימת יום הכיפורים עליהם:
- ט. ליל פסח שחל להיות בשבת מותר לקרות ההגדה בספר משום דהוי כעין ראשי פרקים דאין עם הארץ שלא תהא שגורה בפיו קצת:
- י. הרב יכול לראות לאור הנר מהיכן יקראו התינוקות ולסדר ראשי הפרשיות בפיו בספר וקורא כל שאר הפרשה על פה וראשי פרשיות לאו דוקא אלא כל שידוע הפרשה על פה ובקצת צריך לראות בספר שרי שמאחר שאינו מעיין בספר תמיד אית ליה היכירא ולא אתי להטויי:
- יא. כלים הדומים זה לזה וצריך עיון להבחין ביניהם אסור לבדקן לאור הנר ואפילו להבחין בין בגדיו לבגדי אשתו אם הם דומים אסור לבדוק:
- יב. שמש שאינו קבוע אסור לו לבדוק כוסות וקערות לאור הנר מפני שאינו מכירן בין בנר שמן זית בין בנר של נפט (פירוש מין זפת לבן וריחו רע) שאורו רב. הגה: ויש מתירין בשל נפט אפילו בשמש שאינו קבוע (טור ונית יוסף נסס הפוסקים). אבל שמש קבוע מותר לו לבדוק לאור הנר כוסות מפני שאינו צריך עיון הרבה ואם היה נר של שמן זית אין מורין לו לבדוק ואף על פי שהוא מותר גזירה שמא יסתפק ממנו. הגה: נהגו לכסות הקטנים שלא יהיו ערומים בפני הנרות משום ביזוי מצוה וכן כתב הרוקח:

סיב'רנו את סדר השולחן ערוך אורח חיים לשנה – עמוד אחד ליום. ובסדר הזה ימור כל אורח חיים שנה בשנה. ובזה תמלא די מחסורו אשר יחסר לו דבר יום ביומו. ויזכה להיות "בן עולם הבא". גא לפרסם לכל הידידים ובפתי בנסיית ובבתי מדרשות לזכות את הרבים לעילוי נשמות הקרובים. וזה יהיה זכות היותר גדול. וכל המזכה את הרבים זוכה לנצחיים צדיקים.